

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Hargaša a sudkýň JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Jany Baricovej v právnej veci žalobkyne **Ing. K., bytom v G. zastúpenej JUDr. P., advokátom so sídlom v B, B.**, proti žalovanému **Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante**, so sídlom v Galante, Staničná 5, zastúpenému spoločnosťou H., s. r. o., so sídlom v B, V., IČO: X., o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. KR 2007/00156 zo dňa 19. marca 2007, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/45/2007-119 zo dňa 28. augusta 2008, takto

r o z h o d o l:

Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/45/2007-119 zo dňa 28. augusta 2008 **z m e ň u j e** tak, že **žalobu zamietá.**

Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Trnave zrušil podľa § 250j ods. 2 písm. a/ O. s. p. rozhodnutie žalovaného č. KR 2007/00156 zo dňa 19. marca 2007 a rozhodnutie sp. č. 156/2007 zo dňa 15. januára 2007 a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Rozhodnutím č. KR 2007/00156 zo dňa 19. marca 2007 vedúci služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante podľa § 138 ods. 6 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o štátnej službe“) potvrdil prvostupňové rozhodnutie vedúceho služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante č. 156/2007 zo dňa 15. januára 2007 o skončení štátnozamestnaneckého pomeru služobným úradom a odvolanie žalobkyne proti tomuto rozhodnutiu zamietol. O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni ich náhradu v sume 10.865,50 Sk na účet jej právneho zástupcu, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia.

Krajský súd rozsudok odôvodnil tým, že rozhodnutie správneho orgánu vychádzalo z nesprávneho právneho posúdenia veci. Prisvedčil námietke žalobkyne, že v zmysle prechodného ustanovenia § 165g ods. 2 zákona o štátnej službe bolo potrebné v konaní o odvolaní žalobkyne z funkcie riaditeľky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante postupovať v zmysle § 10 ods. 9 tohto zákona v znení účinnom do 31. decembra 2006, a nie podľa § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej aj „zákon č. 453/2003 Z. z.“) platnom v čase odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky Vládou Slovenskej republiky, t. j. 10. januára 2007. Za dôvodné však nepovažoval námietky žalobkyne týkajúce sa neposkytnutia časového priestoru na jej vyjadrenie sa k ponuke voľného štátnozamestnaneckého miesta, neochoty žalovaného pristúpiť k inej dohode okrem ponuky voľného štátnozamestnaneckého miesta, absencie úkonu vo veci začatia konania o zmene štátnozamestnaneckého pomeru, odlišnosti dvoch funkcií, a síce riaditeľa a vedúceho služobného úradu, a nedostatkov týkajúcich sa náležitostí stanovených správnym poriadkom pre rozhodnutia správneho orgánu považujúc tieto za dostatočne odôvodnené a obsahujúce všetky náležitosti v zmysle § 47 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len „správny poriadok“). Za zásadné považoval krajský súd vyriešenie otázky, či odvolacie konanie prebehlo zákonom stanoveným postupom. Poukázal na to, že prvostupňové ako aj druhostupňové rozhodnutie boli vydané Mgr. V., vedúcim služobného úradu a riaditeľom Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante. Krajský súd nemal pochybnosti o tom, že prvostupňové rozhodnutie vydal v rámci

svojej právomoci príslušný orgán v zmysle ustanovenia § 5 ods. 4 zákona č. 453/2003 Z. z., avšak mal za to, v odvolacom konaní bolo postupované na základe priamej aplikácie ustanovenia § 138 ods. 1 zákona o štátnej službe bez zohľadnenia skutočnosti, že osobitný zákon č. 453/2003 Z. z. upravujúci systém a kompetencie orgánu štátnej správy v oblasti sociálnych vecí a služieb zamestnanosti v § 4 ods. 6 písm. c/ustanovuje, že štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje príslušný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, vykonáva v druhom stupni ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny. Postup žalovaného bol podľa názoru krajského súdu v rozpore s úpravou zákona č. 453/2003 Z. z. a aj v logickom rozpore s úpravou jedenástej hlavy zákona o štátnej službe, z ktorých vyplýva, že prvostupňový a odvolací orgán sú dva odlišné orgány. Nie je podľa neho možné, aby tá istá osoba, vedúci úradu, rozhodovala ako prvostupňový orgán a aj o odvolaní. Krajský súd uviedol, že ustanovenia § 126 a § 138 zákona o štátnej službe pripúšťajú aj výklad, podľa ktorého tak prvostupňovým ako aj odvolacím orgánom je vedúci príslušného úradu, čo by sa mohlo považovať za osobitnú úpravu odlišnú od všeobecnej úpravy správneho poriadku, avšak takýto výklad by bol podľa jeho názoru v rozpore so všeobecne platnými zásadami správneho konania a v rozpore s právom účastníka správneho konania na riadne preskúmanie jeho veci. Krajský súd preto uložil žalovanému, aby po tom, čo mu bude vec vrátená na ďalšie konanie, predložil ju na rozhodnutie o odvolaní druhostupňovému orgánu, Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny. Výrok o trovách konania odôvodnil tým, že právo na ich úplnú náhradu priznal úspešnej žalobkyni s poukazom na § 250k O.s.p..

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalovaný odvolanie podľa § 250ja ods. 1 O.s.p. z dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a/ a f/ O.s.p. navrhujúc, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu zmenil tak, že žalobu v celom rozsahu zamietne a zaviazá žalobkyňu na náhradu trov konania žalovaného. Odvolanie odôvodnil tým, že napadnutý rozsudok krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko neboli použité správne ustanovenia právneho predpisu, v dôsledku čoho sa žalovaný nestotožnil s jeho odôvodnením. Poukázal na to, že odvolanie žalobkyne z funkcie riaditeľky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante Vládou Slovenskej republiky na základe jej uznesenia č. 28 zo dňa 10. januára 2007 bolo vykonané v zmysle ustanovenia § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z. z., avšak predmetom konania na krajskom súde bolo preskúmanie zákonnosti rozhodnutia o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne po tom, čo bola odvolaná z funkcie riaditeľky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante Vládou Slovenskej republiky, a nie preskúmanie zákonnosti odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky,

preto sa krajský súd podľa názoru žalovaného nemohol zaoberať zákonnosťou odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky. Ohľadne názoru krajského súdu na nedodržanie zásady dvojinštančnosti správneho konania žalovaný namietal, že krajský súd nesprávne pri svojom rozhodovaní aplikoval príslušné ustanovenia zákona o štátnej službe, zákona č. 453/2003 Z. z. a správneho poriadku. Poukázal na to, že konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru upravuje zákon o štátnej službe vo svojej jedenástej hlave, pričom výslovne a jednoznačne upravuje problematiku týkajúcu sa odvolacieho orgánu v konaniach vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru v ustanovení § 138 ods. 1 v spojení s ustanovením § 10 ods. 1. Podľa názoru žalovaného aplikácia ustanovenia § 58 ods. 1 správneho poriadku v danom prípade neprichádza do úvahy, pretože osobitným zákonom, ktorý upravuje postavenie odvolacieho orgánu v konaniach vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru voči zákonu o správnom konaní je zákon o štátnej službe, ktorý ustanovuje iný odvolací orgán ako všeobecný predpis o správnom konaní. Odôvodnenie krajského súdu týkajúce sa porušenia zásady dvojinštančnosti správneho konania s odkazom na ustanovenie § 4 ods. 6 písm. c/ zákona č. 453/2003 Z. z. je podľa právneho názoru žalovaného nesprávne, nakoľko Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje úrad práce, sociálnych vecí a rodiny, pričom § 5 ods. 7 zákona č. 453/2003 Z. z. vymedzuje, v ktorých prípadoch vykonáva príslušný úrad práce, sociálnych vecí a rodiny štátnu správu v prvom stupni - štátnu správu v oblasti sociálnych vecí služieb a zamestnanosti, kam patria úseky štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci, evidencie nezamestnaných, sprostredkovanie vhodného zamestnania a ďalšie. Konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru nie je takýmto úsekom. Žalovaný mal preto za to, že v správnom konaní, v ktorom bolo vydané preskúmané rozhodnutie o odvolaní proti rozhodnutiu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne, sa postupovalo zákonom stanoveným spôsobom, v súlade so všeobecne platnými zásadami správneho konania a s uplatnením práva žalobkyne ako účastníčky správneho konania na riadne preskúmanie jej veci pri dodržaní zásad dvojinštančnosti správneho konania, a že odvolacím orgánom voči rozhodnutiu o skončení štátnozamestnaneckého pomeru bol riaditeľ a vedúci služobného úradu žalovaného vymenovaný vládou, a nie vedúci služobného úradu Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny. Záverom poukázal na obdobný právny názor vyslovený Najvyšším súdom Slovenskej republiky v rozsudku č. k. 6Sžo 15/2008 zo dňa 6. augusta 2008.

Žalobkyňa sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) prejednal odvolanie žalovaného súc viazaný jeho rozsahom a dôvodmi (§ 212 ods. 1 O.s.p. s použitím § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.) na odvolacom pojednávaní nariadenom podľa § 250ja ods. 2 veta druhá O.s.p. a dospel k záveru, že odvolaniu žalovaného je potrebné priznať úspech.

Žalovaný na odvolacom pojednávaní namietol aj zmätočnosť napadnutého rozsudku, nakoľko krajský súd vo výroku rozsudku zrušil aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, avšak v odôvodnení uložil žalovanému, aby po tom, čo mu bude vec súdom vrátená na ďalšie konanie, predložil ju na rozhodnutie o odvolaní druhostupňovému orgánu, Ústrediu práce, sociálnych vecí a rodiny.

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (ďalej len "rozhodnutie správneho orgánu"). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté (§ 244 ods. 1, 2, 3 O.s.p.).

Podľa § 247 ods. 1 O.s.p. podľa ustanovení tejto hlavy (rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov) sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu.

V zmysle citovaného ustanovenia treba považovať za osobitnú náležitosť žaloby aj konkrétne tvrdenie žalobcu, že bol ukrátený na svojich právach nezákonným rozhodnutím správneho orgánu, pričom musí ísť o subjektívne práva vyplývajúce z právneho predpisu, ktoré musia byť v žalobe konkretizované.

Predmetom súdneho preskúmvacieho konania na základe žaloby podanej žalobkyňou bolo rozhodnutie vedúceho služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante č. KR 2007/00156 zo dňa 19. marca 2007, ktorým ako orgán príslušný podľa § 138 ods. 1 zákona o štátnej službe na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie rozhodol o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu vedúceho služobného úradu Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante o skončení štátnozamestnaneckého pomeru zo dňa 15. januára 2007 spisové č. 156/2007, osobné č. 5086, tak, že jej odvolanie zamietol a prvostupňové rozhodnutie potvrdil s poukazom na § 138 ods. 6 zákona o štátnej službe. Vyššie označeným prvostupňovým rozhodnutím bola žalobkyňa podľa ustanovenia § 10 ods. 8, § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe odvolaná zo štátnozamestnaneckého miesta odborný radca v odbore 1.01 Riadenie štátnej správy v stálej štátnej službe v služobnom úrade žalovaného, a to dňom 15. januára 2007. Toto rozhodnutie bolo odôvodnené tým, že žalobkyňa bola na základe uznesenia Vlády Slovenskej republiky č. 28/2007 zo dňa 10. januára 2007 odvolaná z funkcie riaditeľky Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante dňom 10. januára 2007, a po odvolaní ju služobný úrad nemohol zaradiť na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú funkciu, nakoľko takéto miesto nemá, a žalobkyňa neprijala ponúknuté voľné štátnozamestnanecké miesto v odbore štátnej služby 1.05 informatika funkcia samostatný radca.

Podľa § 10 ods. 6 zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení platnom a účinnom v čase začatia konania o skončení štátnozamestnaneckého pomeru žalobkyne (ďalej len „zákon o štátnej službe“) vedúci úradu v služobnom úrade uvedenom v § 7 ods. 1 písm. c/ (orgán miestnej štátnej správy) a d/ (iný orgán štátnej správy) je jeho štatutárny orgán.

V zmysle § 10 ods. 8 písm. a/ zákona o štátnej službe služobný úrad po odvolaní vedúceho úradu postupuje podľa § 40 ods. 2 písm. b/, ak ide o štátneho zamestnanca v stálej štátnej službe.

Podľa § 40 ods. 2 písm. b/ zákona o štátnej službe v stálej štátnej službe alebo v dočasnej štátnej službe služobný úrad skončí štátnozamestnanecký pomer odvolaním aj z dôvodu nezariadenia odvolaného vedúceho úradu alebo predstaveného na vykonávanie štátnej služby na štátnozamestnanecké miesto toho istého odboru štátnej služby a na tú istú

funkciu (§ 16 ods. 3) z dôvodu, že služobný úrad takéto miesto nemá alebo sa so štátnym zamestnancom nedohodne inak, pričom sa poskytne predstavenému náhrada vo výške dvojnásobku jeho funkčného platu; vedúcemu úradu a predstavenému, ktorý bol odvolaný podľa § 31 ods. 2, sa poskytne náhrada vo výške trojnásobku jeho funkčného platu.

Konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru je predmetom úpravy Jedenástej hlavy zákona o štátnej službe (§ 125 až § 144).

Podľa § 125 ods. 1, 2 zákona o štátnej službe konanie vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru (ďalej len „konanie“) sa vzťahuje na veci týkajúce vzniku, zmeny a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Na konanie podľa odseku 1 sa vzťahujú všeobecné predpisy o správnom konaní, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 126 zákona o štátnej službe orgánom príslušným na konanie a rozhodovanie v prvom stupni je vedúci úradu vo veciach vymenovania do štátnej služby a vzniku štátnozamestnaneckého pomeru, zmeny štátnozamestnaneckého pomeru a skončenia štátnozamestnaneckého pomeru.

Príslušný orgán, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal, môže odvolaniu sám v celom rozsahu vyhovieť. Ak tak neurobí, je povinný bez zbytočného odkladu, najneskôr do 15 dní od doručenia odvolania, predložiť odvolanie so spisovým materiálom poradnej odvolacej komisii (§ 137 ods. 7 zákona o štátnej službe).

Podľa § 138 ods. 1 zákona o štátnej službe odvolacím orgánom je vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie.

Podľa ods. 4 citovaného ustanovenia rozhodnutiu o odvolaní musí predchádzať prerokovanie odvolania v poradnej odvolacej komisii.

Predmetom úpravy zákona č. 453/2003 Z. z. o orgánoch štátnej správy v oblasti sociálnych vecí, rodiny a služieb zamestnanosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov je podľa jeho ustanovenia § 1 zriadenie a postavenie orgánov štátnej správy v oblasti

a) sociálnych vecí a rodiny (ďalej len "sociálne veci") a

b) služieb zamestnanosti.

Postavenie a pôsobnosť úradu práce, sociálnych vecí a rodiny upravuje § 5 zákona č. 453/2003 Z. z..

Podľa ods. 4 tohto ustanovenia je úrad služobným úradom zamestnancov úradu a zamestnancov pracoviska zriadeného úradom.

Podľa ods. 5 citovaného ustanovenia v znení účinnom od 1. januára 2007 úrad riadi a za jeho činnosť zodpovedá riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva vláda Slovenskej republiky na návrh ministra práce, sociálnych vecí a rodiny.

Podľa ods. 7 citovaného ustanovenia úrad vykonáva v prvom stupni štátnu správu v oblasti sociálnych vecí a služieb zamestnanosti.

Postavenie a pôsobnosť Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny je predmetom úpravy ustanovenia § 4 zákona č. 453/2003 Z. z..

Podľa ods. 4 tohto ustanovenia ústredie je služobným úradom zamestnancov ústredia a zamestnancov pracoviska zriadeného ústredím.

Podľa § 4 ods. 6 písm. c/ zákona č. 453/2003 Z. z. ústredie vykonáva v druhom stupni štátnu správu vo veciach, v ktorých v správnom konaní v prvom stupni rozhoduje úrad práce, sociálnych vecí a rodiny.

Podľa § 11 zákona č. 453/2003 Z. z. v znení účinnom od 1. januára 2007 riaditeľ úradu, ktorý bol vymenovaný podľa zákona účinného do 31. decembra 2006, sa považuje za riaditeľa úradu vymenovaného podľa tohto zákona.

Podľa § 58 ods. 1 správneho poriadku ak osobitný zákon neustanovuje inak, odvolacím orgánom je správny orgán najbližšieho vyššieho stupňa nadriadený správne orgánu, ktorý napadnuté rozhodnutie vydal.

Krajský súd v prejednávacom prípade dospel k záveru, že v súlade so všeobecnou zásadou dvojinštantnosti správneho konania malo o odvolaní žalobkyne proti rozhodnutiu vedúceho služobného úradu žalovaného o skončení štátnozamestnaneckého pomeru rozhodnúť Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, a to v súlade s ustanovením § 4 ods. 6 písm. c/ zákona č. 453/2003 Z. z..

Podľa odvolacieho súdu tento právny záver krajského súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Zásada dvojinštantnosti zakotvená v ustanovení § 58 správneho poriadku, ktorý je všeobecným predpisom o správnom konaní, neznamená nevyhnutne podmienku, aby bol vždy odvolacím orgánom inštančne nadriadený orgán. Toto všeobecné pravidlo býva často prelomené ustanovením osobitného zákona, ktoré špeciálnym spôsobom upravuje odvolací orgán v situácii, keď vzhľadom na existujúcu štruktúru verejnej správy takýto nadriadený orgán neexistuje. To inými slovami znamená, že osobitný zákon prelamuje zásadu vertikálnej dvojinštantnosti a ustanovuje horizontálnu dvojinštantnosť.

V prejednávacom prípade išlo o konanie vo veci skončenia štátnozamestnaneckého pomeru. Osobitný zákon upravujúci právne vzťahy pri vykonávaní štátnej služby, zákon o štátnej službe, v § 138 ods. 1 jednoznačne a presne ustanovuje, ktorý orgán je odvolacím orgánom príslušným rozhodnúť o odvolaní proti rozhodnutiu orgánu prvého stupňa. Expressis verbis je ním vedúci úradu, ktorý rozhoduje na základe stanoviska poradnej odvolacej komisie. Ide o striktné ustanovenie, neposkytujúce orgánu aplikácie práva priestor na uváženie alebo na prihliadnutie okolnosti konkrétne riešeného prípadu, nakoľko toto ustanovenie zaväzuje jednoznačne.

Aplikácia ustanovenia § 4 ods. 6 písm. c/ zákona č. 453/2003 Z. z. vo vzťahu ku konaniu vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru nemôže prichádzať do úvahy, nakoľko predmetom úpravy zákona č. 453/2003 Z. z. je zriadenie a postavenie orgánov štátnej správy a ich kompetencie v oblasti sociálnych vecí a rodiny a služieb zamestnanosti. § 5 ods. 7 zákona vymedzuje kompetencie úradu pri výkone štátnej správy v oblasti sociálnych vecí a služieb zamestnanosti. Konanie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny ako služobného úradu vo veciach štátnozamestnaneckého pomeru je predmetom samostatnej právnej úpravy, zákona č. 312/2001 Z. z. o štátnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

Z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd na rozdiel od krajského súdu k záveru, že preskúmané rozhodnutie žalovaného bolo vydané orgánom na to oprávneným, vedúcim služobného úradu, a preto považoval odvoláciu námietku žalovaného v tomto smere za opodstatnenú a výklad krajského súdu o tejto otázke urobený nad rámec zákona.

Dôvodná je i námietka žalovaného vo vzťahu k preskúmaniu zákonnosti odvolania žalobkyne z funkcie riaditeľky žalovaného uznesením Vlády Slovenskej republiky, pretože aj podľa názoru odvolacieho súdu toto odvolanie z funkcie nebolo predmetom rozhodovania žalovaného, nakoľko o tom rozhodla Vláda Slovenskej republiky v súlade s ustanovením § 5 ods. 5 zákona č. 453/2003 Z. z., podľa ktorého úrad riadi a za jeho činnosť zodpovedá riaditeľ, ktorého vymenúva a odvoláva Vláda Slovenskej republiky na návrh ministra práce, sociálnych vecí a rodiny, v spojení s § 11 zákona č. 453/2003 Z. z. (Riaditeľ úradu, ktorý bol vymenovaný podľa zákona účinného do 31. decembra 2006, sa považuje za riaditeľa úradu vymenovaného podľa tohto zákona.).

Taktiež je potrebné vytknúť krajskému súdu, že neodôvodnil, z akého dôvodu zrušil aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu. Okolnosť, že krajský súd vo výroku napadnutého rozsudku zrušil aj prvostupňové rozhodnutie správneho orgánu, avšak v jeho odôvodnení uložil žalovanému, aby po tom, čo mu bude vec súdom vrátená na ďalšie konanie, predložil ju na rozhodnutie o odvolaní druhostupňovému orgánu, ktorým je Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, spôsobuje zmätočnosť napadnutého rozsudku.

Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na svoju doterajšiu rozhodovaciu prax v obdobných právnych veciach – 6Sžo 5/2008 a 6Sžo 15/2008.

Vychádzajúc z vyššie uvedených dôvodov dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie a postup žalovaného v medziach žaloby bol v súlade so zákonom, a preto s ohľadom na to, nie sú splnené podmienky na potvrdenie ani na zrušenie napadnutého rozsudku (§ 220 O.s.p. v spojení s § 250ja ods. 3 vety druhej O.s.p.), odvolací súd zmenil tento rozsudok tak, že žalobu zamietol (§ 250j ods. 1 O.s.p. v spojení s § 211 ods. 2 O.s.p.).

O trovách konania (odvolacieho a aj prvostupňového) rozhodol odvolací súd v zmysle § 224 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. tak, že v konaní neúspešnej žalobkyňi

náhradu trov konania nepriznal. Žalovanému správne mu orgánu napriek jeho úspechu v konaní právo na náhradu trov konania zo zákona neprináleží.

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku nie je opravný prostriedok prípustný.

V Bratislave, dňa 14. októbra 2009

JUDr. Jozef Hargaš, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Peter Szimeth